

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 15 października 2014 r. w sprawie T-515/12 w całości;
- obciążenie kosztami postępowania strony sprzeciwiającej się lub stron sprzeciwiających się odwołaniu.

Zarzuty i główne argumenty

1. Pierwszy zarzut odwołania, oparty na przeinaczeniu faktów, wobec ustalenia przez Sąd w wyroku z dnia 15 października 2014 r., że podobieństwo pojęciowe znaków towarowych jest podobieństwem uznawanym przezeń za lekkie, podczas gdy zdaniem izby odwoławczej OHIM istnieje podobieństwo pojęciowe znaków towarowych.
2. Drugi zarzut odwołania, oparty na naruszenia prawa wspólnotowego, wobec nieprawidłowego zastosowania przez Sąd art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. ⁽¹⁾
3. Trzeci zarzut odwołania, oparty na naruszenia prawa wspólnotowego, wobec nieprawidłowego zastosowania przez Sąd art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s.1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia)
w dniu 23 grudnia 2014 r. – Nicolae Ilie Nicula/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu,
Administrația Fondului pentru Mediu**

(Sprawa C-609/14)

(2015/C 107/25)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nicolae Ilie Nicula

Strona pozwana: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu

Interwenient: Cristina Lenuța Stoica

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 110 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 17, 20, 21 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasada pewności prawa i zasada non reformatio in peius, które wynikają z prawa Unii i orzecznictwa Trybunału, mogą być interpretowane w ten sposób, że stoją na przeszkodzie takiemu uregulowaniu jak OUG nr 9/2013?
